

«Savjetujem vam da se utječete svetom Josemariji u svim vašim materijalnim i duhovnim potrebama»

Homilija mons. Javiera Echevarría, prelata Opusa Dei, u župi svetoga Josemarije u Rimu 26. lipnja.

5.08.2003.

Draga braćo i sestre!

1. Sveti Ambrozije tvrdi da jedna opća radost prati rođenje svetaca, jer su sveci jedno dobro koje svima pripada (1). I 26. lipnja, "dies natalis" svetoga Josemaría Escrivá, je dan radosti za Crkvu i za ljudе – njih na stotine i tisuće – koji po cijelom svijetu pune velike gradske hramove i male seoske crkve da bi se zahvalili Bogu, koji je uvijek prisutan u svojim svecima (2), jer nam je dao ovoga prijatelja i zaštitnika. Pobožnost prema ovom svetom svećeniku je dobro proširena po svijetu, ali mislim da u Rimu ovaj blagdan ima jednu posebnu snagu, jer ovdje je Osnivač predao svoju dušu Bogu i ovdje se u Prelatskoj Crkvi Majke Božje od mira štuju njegovi sveti ostaci.

Ove godine prvi put slavimo Josemariju Escrivá uz titulu sveti, kojeg je Sveti Otac kanonizirao prošloga 6. listopada. Stoga je današnji dan na jedan naročiti način za nas blagdan i svoj kršćanski život

želimo inspirirati duhom i primjerom njegova nauka i trebamo se osjećati dužnicima njegova zagovora za tolike milosti i pomoći koje smo primili s Neba.

Sveti Josemaría je sada i uvijek će biti jedan lik koji je uvijek vrlo blizu nas. Ne samo zbog njegove ličnosti koja je povijesnoga značenja, već stoga što mu se utječemo na jedan uobičajeni način u različitim dnevnim potrebama, takožer i u vrlo malim. Osjetili smo njegovo očinstvo, znamo da nas sluša, da nas prati, da nas podržava. Zaista se radi o jednom obiteljskom liku, jer nije prošlo previše godina od njegova odlaska u Nebo. Neki od nas su ga poznavali osobno; ali mislim da se svi obraćamo njemu u nutrini svoje duše, gdje mu Gospodin podaje da bude prisutan da bi nam pomogao prevaliti put svetosti i apostolskoga zalaganja.

Gratias tibi, Deus, gratias tibi! Naša zahvalnost treba da danas bude posebno velika. Zahvalimo se na prvom mjestu Presvetom Trojstvu koje je svijetu i Crkvi dalo ovoga svetoga, radosnoga, puna apostolske revnosti. Zahvalimo se Blaženoj Djevici Mariji, jer nam sva milost dolazi preko njezina materinskoga posredništva. Hvala, na kraju, svetom Josemariji za njegovu vjernost, za potpunu posvetu ovom poslanju koje mu je Bog doznačio od vjekova: otvoriti u svijetu jedan put posvećivanja u profesionalnom radu i u ispujnavanju svakodnevnih kršćanskih dužnosti, kao što stoji u molitvi kojom se milijuni ljudi utječe njegovom zagovoru. Jedan put koji mogu prijeći – u stvari ga već prelaze – bezbrojni ljudi, muškarci i žene, vrlo različitih uvjetovanosti. Gratias tibi, Deus, gratias tibi!

2. Evanđelje ove mise je jedan poziv da još jednom promatramo Isusov

zov prema prvim učenicima. Gospodin je tražio Petra i Andriju dok su se nalazili usred svojega posla. Moli ih da uzmu čamac i da se malo udalje od obale da bi mogao mnoštvu upraviti riječ. Kad je završio, pozvao ih je da otplove na pučinu i da bace mreže za lov. Šimun Petar, poslije nekog početnog nećkanja, koje je prestalo vjerom u Isusove riječi, ostao je zadivljen zbog čuda jednoga izvanrednoga ulova. Zatim, nakon Gospodinova poziva – «od sada ćeš loviti ljude» (3) – sazrela je u njemu odluka da zauvijek slijedi Isusa, skupa s ostalima jedanaest: «kad izvuku lađe na kopno, ostave sve i slijedili su ga» (4).

Sveti Josemaría je često promatrao ovaj prizor i u njemu je otkrio jednu jasnu potvrdu zadatka koji mu je Bog povjerio: pokazati svim ljudima da je profesionalni rad, svjetovni posao, mže biti prilika za osobni susret s Kristom, koji sve ljude poziva na

svetost i apostolat. U jednoj točki u Putu ovako prikazuje ove misli: «Ono što tebe začuđuje, meni je prirodno. Bog te potražio dok si radio u svojem zvanju? Tako je i one prve - Petra, Andriju, Ivana, Jakova potražio kod njihovih mreža. Mateja na carinarnici. A Pavla - kako neobično! - dok se trudio zatrti kršćansko sjeme» (5).

Od godine 1928., Osnivač je neumorno o ovome neumorno propovijedao i trudio se da to rasprostrani i ostvari. Ovo je bio smisao njegova života na zemlji, zadatak kojem je posvetio svu svoju energiju, ljudske i nadnaravne darove koje mu je Gospodin podao. Sada, iz Neba, on nastavlja u ispunjavanju svojega poslanja zagovarajući pred Bogom da bi se mnogo ljudi, muškaraca i žena posvetilo svim svojim mogućnostima da iz bliza slijede Isusa: da traže identifikaciju s Kristom – u tome se

sastoji svetost – u svim prilikama svakodnevnoga života.

U ovih dvadesetosam godina koje su prošle od odlaska Osnivača Opusa Dei u Nebo prispjelo je u urede Prelature više od stotinu tisuća pisama koja govore o postignutim milostima na zagovor svetoga Josemaría. Dolaze iz svih dijelova svijeta: od amazonske šume do snježnoga Antartika, od velikih gradova do najmanjih zaseoka. Ispitujući ovu masu svjedočanstava brzo se dolazi do uvjerenja da među mnogim molbama koje mu se upućuju, on na prvom mjestu podaje mnoge duhovne milosti. Tako on ispunjava svoje obećanje koje je mnogo puta izrekao zadnjih godina svojega života, kada je počeo misliti na to da se približava trenutak njegova susreta s Bogom: iz Neba ću vam više pomoći.

Vama, koji me slušate, savjetujem da se utječete svetom Josemariji u svim vašim materijalnim i duhovnim potrebama, malim i velikim. Otac vas slijedi srcem, pažnjom i od Boga će za vas sa sigurnošću postići mnogo više nego što vam treba. Molite vjerom, upornošću, tražeći identifikaciju s božanskom Voljom čineći je svojom i ispunjavajući je. Uz zagovor svetoga Josemarije često se približite kanalima milosti koji su sakramenti.

3. Od 2. listopada 1928., kada mu je Bog otkrio veliku zadaću za koju ga je izabrao, sveti Josemaría je bio potpuno svjestan da to poslanje nije moguće ostvariti na jednom zacrtanom mjestu ili u jednom određenom vremenu, već da je imalo jedan univerzalni i neprekidni karakter. Svakodnevni život – obitelj, rad, društveni odnosi itd. – stalne su stvarnosti. Kao što je rekao Papa na dan kanonizacije, spominjući riječi

svetoga Josemarije: «rad i bilo koja druga djelatnost, ostvarena uz pomoć milosti, pretvaraju se u sredstvo svakodnevnoga posvećivanja» (6).

Univerzalnost lika i nauka svetoga Josemarije se evidentno odražava u različitosti mjesta gdje se on štuje. Danas ili slijedećih dana će se to vidjeti u misama koje se slave u stotinama gradova na svih pet kontinenata, mnoge od njih će slaviti dijecezanski biskupi.

Slušajući u Evanđelju Isusovu zapovijed – «otisni na pučinu!» - odzvanja još jednom Papin poziv da ostavimo kršćanske tragove u u stoljeću koje je počelo. «Nastavimo s nadom!», napisao je u godini 2001. «Jedan novi milenij se otvara pred Crkvom kao jedan nepregledni ocean kojega se moramo prihvati, računajući na Kristovu pomoć. Sin Božji, koji se utjelovio prije dvije tisuće godina iz ljubavi prema

čovjeku, i dana ostvaruje svoje djelo. Moramo izoštriti pogled da bismo ga ugledali i prije svega imati veliko srce da bismo se i sami pretvorili u njegova sredstva.» (7).

U homiliji mise na kanonizaciji IVAN Pavao II je spomenuo kao je sveti Josemaría «usvojio bez oklijevanja Isusov poziv upućen apostolu Petru (...): *Duc in altum!* Prenio ga je čitavoj svojoj duhovnoj obitelji da bi tako Crkvi prikazao jedan vrijedni doprinos zajedništvu i apostolskom služenju. Ovaj poziv dolazi danas do svih nas. «Otisni na pučinu – kaže nam božanski Učitelj – i bacite mreže u lov» (Lk 5, 4)» (8).

Svi smo pozvani da slijedimo Krista iz blizine; najveći dio vas bez ostavljanja obitelji, rad, svoju situaciju u društvu. Ne možemo se plašiti da isplovimo na pučinu svih naših djelatnosti, da budemo zaista Kristovi apostoli, dopustiti da Isus

uđe u naš čamac – uđe zaista nu naš život – i da On bude taj koji nas vodi.

Povjerimo Djevici, Našoj Majci, po zagovoru svetoga Josemarije, ove želje koje je sam Učitelj usadio u naše srce. Amen.

(1) usp. Sveti Ambrozije, Expositio Evangelii secundum Lucam II, 30.

(2) Ps 67/68, 6 (Vg).

(3) Lk 5, 10.

(4) isto,11.

(5) Sveti Josemaría Escrivá, Put 799.

(6) Ivan Pavao II, Homilja na misi kanonizacije Josemarije Escrivá, 6.10.2002.

(7) Ivan Pavao II, Apostolsko pismo Novo millennio ineunte, 6.1.2001, br. 58.

(8) Ivan Pavao II, Homilija na misi
kanonizacije Josemarije Escrivá,
6.10.2002.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/savjetujem-vam-da-se-
utjecete-svetom-josemariji-u-svim-
vasim-materijalnim-i-duhovnim-
potrebama/](https://opusdei.org/hr-hr/article/savjetujem-vam-da-se-utjecete-svetom-josemariji-u-svim-vasim-materijalnim-i-duhovnim-potrebama/) (9.07.2025.)